

զուսբ վաճառականք, հայ ու տաճիկք՝ Ստամբուլայ, Հալպայ, յԱմթայ եւ այլոց եւ Հնդկաց, Մատինու, Հապաչու. զինչ ուղէիր, անդ դտանէիր. Ֆարֆուրէ դէբսիք, Փինճանի, եւ 170 այլ թօնվաք, խոպաչ չի բանած, հինդ-հինդ դրամ. Ստամբուլ տանին, ներկեն եւ գլուխն ոսկոր դնեն, մէկ զուռուչ ծախեն. ապանոս, հնդի բարակ դաֆառաքնի եւ տօլպանտ. զի Մըսրայ տասն աւուր ճանապարհ է Հնդկաց 175 սկէլէն, Տիմիաթ կ'ասեն, որպէս Բօրդուկալն. բայց սա լաւ է. զինչ ուղես դտնաս: Եւ ամէն օր ան խանն մեծ պազար է եւ խալպայ, որպէս պէգէտտանն Ստամբուլայ:

Եւ հուպ նմին խան մի կայ, Խնայխանի 180 կ'ասեն. զի մէջն սաֆի խնայ է չուվալնով եւ աժան: Եւ անտի յառաջ չուկայ մի որ սաֆի ապրչմի խումաչ է, եւ ալաճայք եւ Փօղայք. զի ապրչում կ'ելնէ ատրաֆն, որպէս ի Շամ: Եւ անտի հեռու տեղ կայր երկու խան. մինն 185 ճերմակ թուրք եասրնու եւ մին արապնուն: Եւ մտեալ ի ներս՝ տեսաք սեւ հապաչ արապք դաս դաս, արք եւ կանայք. որ եւ ի սեւութենէ նոցա կարծես թէ պատերն սեւ են. էին կոյս աղջկունք մերկք եւ խայտառակք, որ ա- 190 մօթոյքն երեւէին: Բայց սեւն անդ խըյմաթ չունէր. միայն ճերմակն. մին ճերմակ տային եւ իրեք սեւ առնուին: Եւ այլ խաներն մայմունտ, ծովու կատու եւ այլ անտես ճանա-